

Adunare de tineret - Lossburg 2000**Ewald Frank****-Întrebări și răspunsuri-**

Vreau să vă spun tuturor un bun venit, în Numele scump al Domnului! Mă bucur că suntem adunați așa de mulți. Eu nu sunt un predicator pentru tineri. Vin de la o înmormântare care a avut loc în Belgia, și acum sunt aici. Eu am venit cu plăcere aici; voi sunteți a doua, a treia generație, tineretul acelor care au crezut și s-au încredințat Domnului, iar acum a venit timpul vostru ca să vă încredințați viața Domnului, ca și voi să preluați răspunderea înaintea Domnului.

În ceea ce privește o astfel de întâlnire, avem doar o dorință în vizer, ca Domnul să vină în dreptul Său cu noi. Noi nu suntem predicatori morali, nu suntem dintr-aceia care amenință cu judecata, dar dorim ca toți să ajungă la țintă. Dorim ca toți să pășească pe Calea îngustă, ca ei să intre pe poarta îngustă, iar după aceea să ajungă la țintă.

Sunt multe lucruri care ar trebui spuse, care ar putea fi spuse. Ultimul verset pe care-l avem în Cuvântul din Maleahi 3:18 a fost citit: *“și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește.”* Sunt doar copii ai lui Dumnezeu și copii ai oamenilor, și, așa cum a formulat fratele Branham, mai sunt trei feluri: necredincioși, credincioși adevărați și credincioși prefăcuți.

Dacă privim în Sfânta Scriptură, așa este în timpul nostru, care este atât de înșelător și de ispititor, cum nu a fost nici un timp înainte. Astăzi este arătat ca ceva bun ceea ce este fără Dumnezeu, noi suntem așa de departe că nu numai dl. Herzingen și-a expus explicația lui; și nu s-a folosit niciodată atâta vocabular biblic cum este expus în această explicație tipărită. Acolo citim despre istoria mântuirii, despre Planul mântuirii, despre mântuire, aproape că nu putem crede ceea ce se poate citi, și se rămâne în tradițiile vechi. Există doar o amestecătură foarte deosebită, pentru a înșela omenirea, iar în alte religii chiar este spus: *“Mântuirea este doar în biserica creștină.”* Noi nu credem că mântuirea este într-o biserică creștină, ci în Isus Hristos, Domnul nostru.

Dar vedem cum lucrurile false se apropie atât de mult de cele adevărate, încât toți oamenii merg împreună, aceia care nu au fost aleși înainte de întemeierea lumii, pentru ca să nu aibă parte de prima înviere.

În ultima mea călătorie în America de sud și America centrală, apoi în Guatemala, am deschis televizorul seara târziu, doream să ascult știrile de la CNN, și pe cine văd? O călugăriță avea Biblia în fața ei și predica poporului din ea, din Biblie. Da, o călugăriță, ea predica.

Astfel, timpurile pe care le-am cunoscut cândva, nu mai sunt astăzi. Aici este Hristos, acolo este Hristos, ici și colo se evanghelizează; toți vorbesc despre învățătura curată pe care trebuie s-o primească, dar nu se referă la învățătura din Sfânta Scriptură, ci învățătura lor este declarată ca învățătură curată.

Dar astăzi noi nu dorim să predicăm, ci să vorbim unii cu alții. Voi încerca să vă spun vouă, tinerilor niște cuvinte. Noi suntem toți născuți în această lume, timpurile s-au schimbat, dar, în general, nu a existat vreodată o astfel de înșelăciune, nu au existat atâtea posibilități de a înșela omenirea ca în timpul acesta, iar aceasta într-un fel foarte smerit și cuminte.

Să începem cu începutul. Noi suntem născuți în Împărăția lui Dumnezeu, și lăsați-mă să spun astăzi clar acest lucru: fiecare trăiește pocăința într-un fel diferit. Unii așteaptă să vadă o lumină, să audă o voce, dar nu fiecare este Pavel sau Petru, nu toți sunt bărbați chemați la o slujbă; Domnul poate să spună unui Zacheu “coboară din pom căci vreau să intru în casa ta”, și iată ca mântuirea a intrat în acea casă. El poate să spună unui vameș să lase totul, El poate să spună același lucru unui pescar, fiecare are o chemare diferită, dar toți au o trăire cu Domnul. Ceea ce doresc să spun este că fiecare trăiește pocăința lui proprie. Cel mai bine este dacă se întâmplă într-un fel biblic, și anume cum a fost făgăduit deja în proorocul Ioel, și în prima predică a lui Petru a fost spus, iar apoi în Romani 10 se găsește scris: “*Cine cheamă Numele Domnului, să fie mântuit.*” O pocăință adevărată este astfel, ca noi să chemăm cu bună știință Numele Domnului, noi să cunoaștem Numele Său și să știm că este doar un singur Nume care ne-a fost dat pentru mântuire și salvare, iar acest Nume este Isus. La chemarea Domnului, trebuie spus Numele, El trebuie numit, El trebuie chemat, noi nu ne putem ruga pe lângă acest Nume, ci trebuie să-L chemăm, căci așa

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri este scris: *“Tu să-I pui Numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”* Așa este scris: în Numele Lui să fie predicată iertarea păcatelor tuturor popoarelor de pe pământ! Așa este scris: *“Duceți-vă și învățați toate popoarele și botezați-i în acest Nume.”* Este într-adevăr vorba despre Numele!

“Doamne” spun astăzi toți. În adunările carismatice nu este doar muzică disco, ci întotdeauna ei cânta “El este Domn, El este Domn.” Dar ei au o totală altă închipuire despre Domnul, nu așa cum ni S-a descoperit nouă în Biblie, nu așa cum este scris în Biblie. Ei îl au ca persoana a doua (din dumnezeire) în închipuirea lor. Noi nu-L avem în închipuire, noi îl avem în inimă și credem în El așa cum spune Scriptura.

Deci, să începem astăzi cu toți cei care nu au spus până astăzi: “Doamne Isuse, eu Te cred pe Tine, eu Te accept, eu Te primesc!” Timpul este serios și scurt, cine nu a făcut acest lucru, acela să-l facă astăzi; ferece de aceia care-L trăiesc pe Domnul și sunt chemați afară!

În ceea ce vă privește pe voi, tinerii, faceți-va trăirile voastre, noi vă putem da și mai multe indicații pe acest drum. Încercările sunt în acest timp pretutindeni. Vrajmașul împodobește totul așa de smerit, încât mulți să fie duși în eroare, să fie duși în ispită și să cadă. Ce să vă dăm pe acest drum? Cu siguranță o indicație: frica de Dumnezeu să vină peste voi, iar voi să fiți siguri că toți vom da socoteală înaintea Domnului! Această nu înseamnă că voi nu trebuie să fiți tineri și că nu aveți voie să fiți bucuroși. Nu! Voi aveți acest drept, să fiți bucuroși! Diferența este acolo, dacă ne gândim la Psalmul 1: nu ședeți acolo unde sunt batjocoritorii!

Este o diferență mare dacă se adună împreună tinerii care sunt credincioși sau dacă credincioșii merg acolo unde merg necredincioșii, unde se spun bancuri, unde se batjocorește, unde se înjură. Acolo nu au ce căuta credincioșii și nici copiii părinților credincioși, chiar dacă încă nu L-au trăit pe Domnul! Eu îmi pot imagina că toți pe care-i avertizează Duhul lui Dumnezeu, se simt așa de rău într-un astfel de loc! Conștiința i-ar avertiza așa de tare, încât ei trebuie să fugă de acolo.

Aș putea relata din trăirile mele când am fost tânăr, sau să nu o spun... și eu am fost odată tânăr, dar când am călcat în teatrul din Aachen și am vrut să cumpăr biletele, am crezut că-mi sare inima afară

din ~~pipt~~. Așa lucra aceasta în mine! Eu stăteam acolo, la casa de bilete, și a trebuit să spun: “Noi nu aparținem de aici!”

Am mers la cinema și m-am gândit: “Du-te și te uită acolo!” M-am dus ~~înăuntru~~, noi ne-am dus înăuntru și iată că am rămas doar scurt timp, pentru că eu știam că nu am ce căuta acolo. Tot așa a fost și cu dansul; voi ~~ști~~, cu toți prietenii de școală, toți prietenii și prietenele. “Viața începe cândva”, așa spun oamenii; iar noi ne-am dus cu ei. Dar și acolo s-a ~~întâmplat~~: eu nu am putut dansa nici un dans, am început să plâng și m-am dus afară. Prietenii mei m-au întrebat ce este cu mine. Le-am spus în ziua următoare: “Este așa, că Duhul lui Dumnezeu avertizează, El ne conduce spre căință, El ne supra-conduce, și ne spune: “Tu nu aparții aici!”

O mai spunem odată: și tinerii credincioși au dreptul să fie bucu~~roși~~, ei au dreptul în viața aceasta să fie ca toți ceilalți oameni, cu diferența pe care am spus-o deja: în Psalmul 1, “*nu ședea acolo unde sunt batjocoritorii.*” Aceasta nu este pentru credincioși și nici pentru copiii părinților credincioși.

Dacă Duhul lui Dumnezeu ne avertizează așa de tare, atunci să ascultăm; fericite de acel om a cărui inimă nu se împietrește atunci, ci se deschide pentru ca Domnul să-și facă lucrarea de har!

Tot așa este și cu îmbrăcămintea. Nici aici nu ne putem asemana cu lumea, căci așa este scris. “*Nu vă asemenați cu aceasta lume, ci schimbați-vă în adâncul inimii voastre!*” Noi toți putem învăța meseriile noastre, și cu cât suntem mai harnici, cu atât mai bine. Cu cât știm mai mult, cu atât trebuie să facem mai puțin și să câștigăm mai mult. Este frumos, cu cât putem face mai mult; hărnicia este plătită mai bine. Deci, toți tinerii credincioși să se ocupe în așa fel ca să învețe cea mai bună meserie pe care și-o aleg, și așa cum am spus: să faceți puțin, să câștigați mult și să aveți o viață frumoasă. Noi suntem pe acest pământ normali, și putem să ne decidem. Îl putem ruga pe Domnul să ne ajute ca să luăm decizia corectă.

În ceea ce privește îmbrăcămintea, voi știți exact. Eu cred că nu trebuie să citim aceasta prea des. Ceea ce au spus și au scris Pavel și Petru: nu vă învăța chiar și simțul natural? Există un simț natural care ne spune, care spune unei fete: “nu, aceasta nu este corect” sau “da, aceasta este corect înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”

Nu trebuie să ținem nici o predică morală. Cine umblă cu Domnul, acela va ști, în viața aceasta naturală, ce este o piedică, în ce constă o încercare, la ce trebuie să ia seama o fată. Da, acestea sunt lucruri care ne-au fost date în natura noastră, iar noi trebuie să luăm seama la aceasta: vocea aceea liniștită, care ne spune “tu nu aparții aici” sau “dacă tu faci aceasta, atunci nu este corect înaintea Domnului.”

Predicatorul nu poate fi cu toți tinerii, în fiecare loc, în orice timp. El poate să fie cel mai mare predicator, dar Domnul poate să fie cu noi, poate să fie cu voi pe toate drumurile voastre, și Duhul Său vă poate călăuzi și îndruma, El poate să vă avertizeze dacă ceva nu este cum ar trebui să fie.

În ce privește hainele, noi așa am ținut aceste lucruri în toți acești ani, de când se predică acest Cuvânt, ca fetele și femeile să știe unde să înceapă o tăietură în rochie și unde s-o sfârșească. Ele știau unde începe o rochie și unde se termină: nimeni nu trebuie să curețe podeaua cu rochia; pentru aceasta sunt măhuri destule. Dar să avem grijă ca cel puțin genunchii să fie acoperiți. În timpul meu, predicatorii spuneau: “țineți mâna voastră sub genunchi, aceasta este lungimea corectă”. Dar nu este de neapărată trebuință ca noi, aici, în Europa centrală, să purtăm haine lungi până la podea. Ajunge, desigur, dacă genunchii sunt acoperiți. **Vai de acele surori tinere care poartă rochia deasupra genunchilor! Aceasta nu este deloc corect!**

Credeți-mă, eu am o viață în urma mea; credincioșii știu ce și unde aparține ceva. Eu știu pentru ce este o bucătărie, pentru ce este o sufragerie sau pentru ce este un dormitor. Credincioșii sunt cei mai raționali oameni care există pe pământ! Ei știu exact unde, ce, la ce timp aparține lucrul respectiv. Eu așa vă apreciez pe voi toți, fără deosebire, că nimeni nu lasă ceva la voia întâmplării, ci toți își iau răspunderea și sunt încredințați că și noi vom da socoteală înaintea Domnului.

Ce frumos a spus-o fratele Branham: “soră, tu poți să fii așa de loială bărbatului tău, dar dacă te prezinți în așa fel încât un alt bărbat să te poftască, atunci el a preacurvit în inima lui cu tine, iar tu vei fi vinovată pentru acest lucru.” Pe moment este greu să înțelegem, dar Domnul nostru spune în cuvântarea de pe munte căci dacă cineva se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.

Noi ne bucurăm de toți tinerii, când vine timpul, ei să se găsească unul pe celălalt și să meargă un drum de viață împreună. Așa a spus Dumnezeu, aceasta este în voia Sa deplină, așa a fost aceasta de la început și așa va rămâne până la sfârșit.

În ceea ce privește viața noastră duhovnicească, a spus deja Domnul nostru în predica de pe munte. Eu doresc să citesc aceste versete, ele sunt așa de puternice, așa de minunate, și se merită să atingem unele gânduri care au fost spuse aici. În Matei cap 5, la început Domnul nostru a șezut jos, a început să învețe, a vorbit despre cele nouă fericiri, și de la versetul 13 a vorbit ucenicilor Săi: "*Voi sunteți sarea pământului.*" Este într-adevăr așa, credincioșii au o rânduială dumnezeiască.

L-am observat astăzi pe fratele din Cambodgia, el să nu se supere pe mine, am privit cum a luat vasul cu sare și nu se mai oprea de sărat. Unde este el? Fratele este acolo. Da, de aceea a avut apoi o sete mare și și-a mai luat o porție de băut. Dar eu m-am gândit: "Oare nu se mai oprește odată?" El a sărat mai departe și mai departe...și m-am gândit cum spune Domnul "*Voi sunteți sarea pământului.*" Ce trebuința are sarea? Noi am putea spune multe lucruri aici. Domnul vorbește mai departe, în vers. 14: "*Voi sunteți lumina lumii.*" Credincioșii, ucenicii Lui, cei care-L urmează, ei să fie toate aceste lucruri? Mântuirea se continuă din Mântuitorul în cei mântuiți. Viața Lui trebuie trăită în noi, iar lucrarea Lui să fie făcută prin Biserică! Nu scrie doar "*voi sunteți lumina lumii*, ci în versetul următor scrie că nu se aprinde o lumină ca să se pună sub obroc, ci se pune în sfeșnic.

Noi vedem cum toate lucrurile sunt date de Domnul mai departe Bisericii; sfeșnicul este Biserica. De șapte ori este descris sfeșnicul în Apoc. 2 și 3 și în Apoc.1 cele șapte sfeșnice, iar apoi Biserica în cele șapte epoci.

Nu se aprinde o lumină ca să se pună sub un obroc. Dragii mei, tinerilor, credeți-mă, dacă un om mai în vârstă sau un bătrân spune ceva, atunci poate oamenii ascultă și spun: "Desigur, acesta trebuie să vorbească astfel pentru că timpul lui se scurge." **Dar dacă un tânăr depune o mărturie despre experiența harului, atunci oamenii ascultă, căci nu se gândesc că voi sunteți pe drumul spre cimitir, ci pe drumul vieții. Dar în spatele mărturiei trebuie să fie viața.** Ne este

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri descris în versetul următor: *“Tot așa să lumineze viața voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”*

Noi să fim lumina, lumina să fie în sfeșnic, nu sub obroc; dar noi am primit o luminare în timpul nostru prin descoperirea Cuvântului profetic, care luminează ca o lumină într-un loc întunecos. Noi trebuie să fim purtătorii Luminii, purtătorii Cuvântului, și să reflectăm Lumina dumnezeiasca și să o dăm mai departe prin har. *“Tot așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor.”*

Dragii noștri, unde ne deosebim noi în timpul acesta de toate celelalte biserici? Aceasta nu o spun cu îndrăzneală, o spun din pricina Adevărului. În fiecare trezire au fost aleși care au fost călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, și în fiecare trezire au fost oameni care stăteau în rugăciune în spatele acelor care făceau o slujbă. În fiecare trezire au fost chemați oameni afară, care au fost rânduiți dinainte de întemeierea lumii pentru acest lucru, să fie mântuiți după Cuvântul pe care-l scrie Pavel în Fapte 13:48: *“Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.”*

În Romani, Pavel s-a referit la poporul Israel și se poate referi la fel în fiecare timp, la toate națiunile din toate epocile. Romani 11:4 și 7: *“Dar ce-I răspunde Dumnezeu? <Mi-am păstrat șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal>”. “Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți.”* Eu nu pot face nimic pentru acest lucru.

Eu nu sunt un predicator pentru tineret, aceasta am spus-o deja. Domnul mi-a dat această slujbă de a învăța, de a prezenta Planul de Mântuire a lui Dumnezeu, dar, tânăr sau bătrân, Dumnezeu vorbește către noi toți, iar Biserica Lui se compune din aceia care sunt născuți din nou, care au trăit mântuirea lui Dumnezeu prin Isus Hristos, tineri sau bătrâni. Dacă cineva are 12 ani sau 120 de ani, nu contează, Domnul Se descoperă în copiii Lui!

Ce m-ar bucura ar fi dacă aveți întrebări exacte în inimile voastre și aveți curajul să întrebați. Nu trebuie să fie ceea ce vă frământă pe voi, poate fi ceea ce privește pe altcineva, nu este așa ca cineva să trebuiască

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri
să se identifice cu ceea ce spune; dar ar fi bine ca astăzi să nu predicăm doar, ci să auzim unde ne “strânge pantoful”, unde s-ar putea spune ceva ce v-ar putea ajuta pe drumul vieții voastre.

Dumnezeu mi-a dăruit și o inimă de păstor și dacă aș putea, aș dori să vă stau alături, ajutându-vă; doresc astăzi să vă fiu de ajutor, vă stau tuturor la dispoziție. Trebuie să fie clădită o încredere între noi, între cei care sunt puși de Dumnezeu să vestească Cuvântul Său, și cei care ascultă.

Este spus că noi, ca păstori, veghem peste sufletele care ne-au fost încredințate de Dumnezeu și că noi avem o răspundere pentru ele. Noi nu suntem o turmă fără păstor, noi suntem oile pășunii Lui, și El, Marele Păstor, a pus slujbele în Biserică, iar slujbele se numesc apostoli, proroci, păstori, învățători și evangheliști. Acolo unde este o turmă fără păstor, acolo nu este prezent Păstorul cel bun. Unde este prezent Păstorul cel bun, nu există Biserică fără păstor, ci este o turmă pe care Domnul o poate paște, pe care o poate duce pe pășuni verzi, oile pășunii Lui, turma Lui. Și acesta este un punct pe care trebuie să ni-l luăm în inimă.

Așa cum este în fiecare casă o ordine: tatăl la locul lui, mama la locul ei și copiii la locul lor, tot așa există o ordine în Biserică. Așa cum am spus, noi putem citi din scrisorile lui Petru, unde bărbatul lui Dumnezeu vorbește special pentru aceasta, că noi vom răspunde în aceea zi pentru sufletele care ne-au fost încredințate. Este scris în 1 Petru 5:1 despre aceasta temă: *“Sfătuiesc pe presbiterii dintre voi, eu, care sunt un presbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos, și părtaș al slavei care va fi descoperită: păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de buna voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei care v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei.”* (1 Petru 5:1-3).

Și dacă vorbim despre faptul că totul trebuie adus în ordinea corectă înaintea revenirii lui Isus Hristos, atunci acest lucru aparține aici, ca ordinea din Biserică să fie restituită, și anume ca păstorii puși de Domnul să păstorească turma și, cum este scris, s-o vegheze. Câtă durere de inimă, cât necaz nu ar fi putut fi evitat dacă tinerii ar fi avut încredere în păstori în anumite timpuri și hotărâri! Această încredere trebuie să

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri revină: încredere în Dumnezeu, încredere în cel pus de El și așa cum este scris, noi să păstorim turma, dar nu numai aceasta, noi să veghem peste ea, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu.

Eu scriu noua “Scrisoare circulară”, care se referă la ultimii 47 de ani. Eu am avut prioritatea să-I slujesc Domnului și să vestesc Cuvântul Lui. Scriu în această scrisoare despre unele trăiri cu Domnul. Credeți-mă, dragi tineri, că Dumnezeu ne-a pus într-un timp deosebit!

Am vrut să întreb despre deosebirea, sau să mă refer scurt la toate bisericile și la Biserica lui Isus Hristos, la Biserica celor întâi născuți, la Biserica ce merge pe drumul Mielului, care nu vestește doar învățând sau recunoscând adevărurile biblice, ci care poartă viața dumnezeiască în ea. Cei care L-au primit pe Isus Hristos, care L-au trăit personal, și cum Domnul nostru a spus în Ioan 17: “*Tată, Tu în Mine și Eu în ei*”, să fim una. Dumnezeu în Hristos, Hristos în Biserică.

Învățătura vine mai târziu, la început vine trăirea cu Domnul. Așa cum am accentuat de multe ori, Dumnezeu S-a descoperit personal în Isus Hristos, pentru a restitui această părtășie personală cu El. Pentru a o face posibilă, pentru a face din copiii oamenilor copii ai lui Dumnezeu, pentru a lua zidul de despărțire, pentru înfiere, pentru a dăruia Mijlocirea. Cel mai frumos este că, Domnul nostru, în starea omenească, a devenit pentru noi totul în toate. Noi nu o putem explica, dar o putem crede, iar aceasta din toată inima!

El poate fi Mielul lui Dumnezeu, El poate fi Marele Preot, El poate să fie Mijlocitorul, El poate să fie Fiul lui Dumnezeu, poate să fie Fiul omului, El poate să fie Fiul lui David, El poate fi Salvatorul, Mântuitorul, El poate fi totul! Descoperirile Domnului nostru sunt multe, însă El este întotdeauna Unul și Același! El poate ședea la dreapta Majestății și se poate descoperi lui Saul pe drumul Damascului și să-i dea însărcinarea. Dumnezeu poate totul!!!

Eu nu știu, dar cred că ați observat: indiferent despre ce temă doream să vorbesc, eu revin întotdeauna la tema dumnezeirii. Iarăși, iarăși și iarăși. Pentru aceasta nu mă voi scuza. Este pur și simplu așa de minunat că Dumnezeu S-a descoperit pentru noi așa de direct, așa de înțelegător! Noi putem mulțumi veșnicului Dumnezeu, care este Duh, Viață, Lumină, din veșnicii în veșnicii! Noi putem înțelege descoperirile

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri
Lui de la început. Noi nu avem nevoie să dăm explicații, noi credem cum spune Scriptura, iar aceasta va rămâne așa până la sfârșit!

Dumnezeu ne-a ales pentru aceasta, ca la sfârșitul timpului de har, Cuvântul Sfânt să fie vestit în original și în absolutul final, pentru ca oamenii să creadă biblic, să nu mai meargă pe drumurile lor și să nu rămână în învățăturile proprii, ci să se lase aduși în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Lui.

Totuși am întrebarea, căci predica o să fie mâine, și dacă este cu voia Domnului, și duminică, este vreo întrebare care vă este importantă? Dacă este personală sau generală, ea poate fi pusă astăzi, cu această ocazie. Are cineva vreo întrebare?

-Frate Frank, dacă un creștin se îndrăgostește de o persoană necredincioasă, ce se întâmplă?

-Oh! Această întrebare nu este doar importantă, ea este foarte serioasă. Putem lăsa Scriptura să ne vorbească; fără deosebire, ne este arătat faptul că un credincios și un necredincios nu au nimic unul cu celălalt. Este mai bine să rămână necăsătoriți, decât să se căsătorească cu un necredincios sau cu o necredincioasă. Acest lucru trebuie spus așa de simplu, căci Cuvântul lui Dumnezeu trasează aici o graniță puternică, și anume în felul acela că credinciosul, în comparație cu necredinciosul este ca Hristos și Satan. Așa de puternic a vrut Dumnezeu să arate deosebirea, încât noi să înțelegem că El o spune într-un mod serios. Eu citesc din 2 Corinteni, cap.6; întrebarea a fost dacă un credincios sau o credincioasă are voie să se îndrăgostească de un necredincios sau de o necredincioasă. Nu, lăsați-mă să spun înainte de a citi: Dumnezeu să vă păzească, aceasta să nu se întâmple! Este o înșelăciune pe care o face Satan pentru a-l duce pe credincios la cădere; toate promisiunile și toate învoielile nu folosesc la nimic, ci Vrăjmașul a pregătit o capcană în care dorește să-l atragă. 2 Cor.6:15: *“Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”* Aici a fost dat un exemplu foarte puternic. Unul este Domnul, celălalt este Cel rău. Acesta este un cuvânt serios, care vă privește și pe voi, tinerii, și poate fi luat în folosință. După aceea merge mai departe - v.16: *“Cum se*

Adunare de tineret cu fratele Frank – Lossburg 2000 – Întrebări și răspunsuri
*împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul
Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu voi locui și voi umbla
în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu."* – este
o deraiere de la singurul Dumnezeu la idoli! Și în cele mai multe cazuri
este așa: credincioșii îi slăvesc pe cei necredincioși, iar după aceea merg
pe drumul cel larg.

Noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu.
Dragii mei tineri, voi nu sunteți despărțiți de Biserică, voi sunteți o parte
din Biserică, diferența este doar că voi sunteți tineri, iar eu și alții
suntem în vârstă, dar noi suntem o parte a aceleiași Biserici. De aceea,
trebuie să luați acest Cuvânt astăzi în serios. Așa cum Templul lui
Dumnezeu nu are nimic cu idolii, așa nu au credincioșii nimic cu cei
necredincioși.

Câteodată totul începe așa de invizibil, la o ceașcă de cafea, iar când
este făcut primul pas, vine al doilea, apoi al treilea pas, apoi al patrulea,
iar în cele din urmă nu se mai poate face o întoarcere înapoi.

Noi nu avem voie să pășim pe drumul cel larg, ci de la început să
recunoaștem că este o capcană pusă în drum de către vrăjmaș. Nu este
nevoie să mai citim și celelalte versete, ajunge pentru această temă. Așa
de puternic cum este contrastul dintre Domnul nostru și Belial, între
Dumnezeu și idoli, tot așa de mare este diferența între cel credincios și
cel necredincios. De aceea vorbește Domnul către ai Săi: *"Voi nu sunteți
din această lume, așa cum nici Eu nu sunt din această lume."* Noi
suntem în lume, voi sunteți în lume, voi aveți dreptul la viața voastră,
dar la o viață în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Sunt de atâția ani în Împărăția lui Dumnezeu...aș putea da câte un
exemplu, unde oamenii care erau binecuvântați, care au proorocit, care
au fost botezați cu Duhul Sfânt, care au trăit lucruri minunate cu
Dumnezeu,...și iată că acest bărbat amabil a vorbit cu această soră
amabilă și iată că s-a și întâmplat cu ea. La ce folosesc toate trăirile cu
Dumnezeu, dacă după aceea îți este interzis de a mai intra în adunare?
Înainte le este promis cerul pe pământ de către cel necredincios, iar apoi
aprind iadul în casă.

Nu, pentru aceasta este prea scumpă viața voastră, pentru așa ceva nu a
avut loc răscumpărarea, ci pentru aceea ca voi să vă închinați toată viața
voastră Domnului! Și cum am spus, voi sunteți liberi să vă decideți în

Domnul, cum spune Pavel; dar să se întâmple în Domnul! Aceasta a fost dorința Lui, iar noi ne bucurăm cu toți cei care iau decizii în Domnul, unul pentru celalalt, absolut! Noi nu avem nevoie de un necredincios pentru a fi mântuiți sau pentru a fi fericiți, aceasta o putem avea cu un credincios.

Aceasta trebuie să ne-o luăm odată pentru totdeauna în inimă: în V.T., numai două lucruri L-au jignit pe Dumnezeu în mod deosebit, lucruri pentru care nu a fost iertare: un lucru a fost facerea de idoli și slujirea lor, iar al doilea lucru a fost amestecul cu cei necredincioși. Acestea nu le-a iertat Dumnezeu. Aceasta I-a fost Lui indiferent: a lăsat să moară 23.000 de oameni într-o zi. Să mă exprim altfel. Au fost legi și interziceri: “să nu faci...”, “nu ai voie...”, și cine știe câte legi, dar luate în comun sunt încălcări care ni le facem nouă. Dar aici este vorba că îl jignim pe Dumnezeu.

-De ce i-a împrăștiat Dumnezeu pe Israel între toate popoarele?

-Din pricina acestor încălcări: ei s-au amestecat cu popoarele, au slujit idolilor. Atunci Domnul a spus: “*Așa, dacă asta este hotărârea voastră, atunci vă voi risipi printre aceste popoare, atunci veți avea ce doriți, între aceste popoare!*” -sabia a fost după ei până în timpul nostru.

Sunt două lucruri pe care nu au voie să le facă credincioșii: nu au voie să aibă mai mulți dumnezei, ei nu au voie aceasta; al doilea este că nu au voie să se amestece. Aceasta nu trebuia să fie o predică; dar, când a fost construit al doilea templu, atunci au fost bărbați ai lui Dumnezeu care au sortat, iar toți aceia care aveau o căsătorie amestecată trebuiau să se despartă. Acest bărbat mergea prin tabără, îi prindea pe bărbați de barbă și spunea: “este gata, este gata.” Unul a mai încercat să aducă o moabită în tabăra cu el, scuzați-mă, dar așa scrie în Biblie; un bărbat al lui Dumnezeu a luat sabia și a omorât-o pe această femeie.

Dumnezeu nu dorește un amestec. Sunt două feluri de semințe, două lumi diferite. Aceasta nu dorește Dumnezeu. Dumnezeu dorește o Biserică chemată afară, iar cu o trăire de pocăință spre Domnul începe responsabilitatea noastră înaintea lui Dumnezeu.

Și la voi, dragi tineri, începe în acel moment responsabilitatea. Luați această comparație în serios, vă va fi de folos! Este un lucru de prețuit să umbli în această viață pe Calea lui Dumnezeu! Nici unul nu rămâne nepedepsit, care merge pe drumul lui propriu, cu inima împietrită. Aceasta nu va fi bine.

Eu sper că această întrebare a primit răspuns. Mai avem vreo întrebare?

-Era interzis să se căsătoreasca oameni din diferite rase, de exemplu un negru cu un alb?

Dragă frate, căsătoria nu a avut nimic cu culoarea pielii, și nici astăzi nu are nimic cu culoarea pielii: avea de-a face cu credincioși și necredincioși. Era vorba despre poporul lui Dumnezeu și popoarele care erau străine. Tot așa este și astăzi. Dumnezeu nu interzice unui german să ia în căsătorie o franțuzoaică, sau o femeie greacă să se căsătorească cu un englez, ci este vorba despre credincios și necredincios. Mai este vreo întrebare?

-Femeii i-a fost dat parul ca învelitoare, iar când este lung se întâmplă să se despice firele de păr. Poate o femeie să-și taie firele de păr despicate pentru a avea un păr mai ordonat, sau să-și lase așa simplu părul, cum dă Dumnezeu să crească?

-Este așa cum spune Scriptura. De exemplu, la Samson a fost așa: fiindcă a fost închinat Domnului din pântecul mamei sale, nu avea voie să i se taie deloc părul cu foarfeca sau să i se pună foarfeca în păr. Cel mai bine este dacă o soră folosește foarfeca pentru croitorie sau pentru a face ceva de folosință cu ea în casă, dar nu pentru a tăia părul. Foarfeca nu este pentru așa ceva, pentru a tăia părul. Eu știu că se face câteodată așa ceva: unde observă femeile că se despică părul, sau cum se numește aceasta, dar trebuie să spun că toți vom sta înaintea lui Dumnezeu. Poate este cineva aici care mai pot face așa ceva, iar altele nu mai pot face acest lucru. Dar vine timpul și pentru ultimii care vor spune: "Nu, aceasta nu trebuie să fie. Eu nu mă mai uit la aceasta."

Este rău când cineva face o spălătura de cap altuia, când vrea să-l aducă în ordine. Aceasta să nu fie! Să nu fim fanatici. Să-i dăm posibilitatea lui Dumnezeu să pună fiecăruia o convingere în inimă, încât să nu fie un lucru învățat prin lege care spune: “Tu ai voie...” sau “Tu nu ai voie ..”, ci să fie făcută dintr-o decizie liberă de a-I place lui Dumnezeu, iar atunci este corect. Nu din obligație, pentru că așa este cerut să se facă, ci din dragoste pentru Domnul și Cuvântul Său!

-Într-adevăr, femeii i-a fost dat părul lung ca învelitoare, dar eu nu înțeleg aceasta din 1 Corint. 11:6 ca o femeie care nu se învelește la rugăciune, să se tundă.

Acesta este al doilea pas. Acesta este un pas mare. Acolo unde scrie Pavel că dacă o femeie nu se învelește cu părul ei, atunci să i se taie părul, pentru ca neascultarea ei să fie arătată, este așa, soră dragă și dragi frați: în creștinismul primar, adunările erau ținute într-o anumită sfințenie, și îndeosebi acele adunări în care au fost folosite darurile. În legătură cu folosirea darurilor este scris ca femeile să-și acopere capul. Nu într-o Evanghelizare sau la o predică sau, în general, într-o adunare, ci într-adevăr în legătură cu rugăciunea, iar din rugăciune mai departe în folosirea darurilor. Vreau să citesc pentru ca voi să o știți. A fost astfel: surorile au lăsat să cadă părul lor peste față, și erau învelite cu învelitoarea propriului păr. Așa era în creștinismul primar, dar așa a fost și în adunările de rugăciune unde au fost folosite darurile. Nu când Pavel a făcut cina sau când el a predicat până la miezul nopții, unde unul a căzut pe fereastră, ci acolo unde au fost folosite darurile. Eu vă citesc repede din 1 Corint. 11. Iar dacă noi suntem așa de departe și rugăciunea este așa de unită încât Dumnezeu ne dă aceste daruri de îndrumare, nu numai ca cineva să spună gândurile inimii, ci Domnul să aibă toate lucrurile sub control, atunci se vor înveli într-adevăr surorile cu părul lor.

Am trăit și aceasta că, surorile care sunt binecuvântate într-un mod deosebit și în folosirea darurilor, ele stau mult mai mult în folosul Domnului decât frații; frații au în special cele cinci slujbe, iar apoi darul vindecării, de a face minuni, darul credinței, darul cunoștinței și al înțelepciunii. Sunt diferite daruri, nouă în total, dar când este vorba despre darul prorociei, cele patru fete ale lui Filip aveau acest dar, iar în

1 Corint. 11:3 citim: *“Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos.”* Mai întâi ordinea dumnezeiască: Dumnezeu, Hristos, bărbat, femeie. Aceasta este ordinea dumnezeiască. După aceea merge mai departe, vers. 4: *“Orice bărbat care se roagă sau proroceste cu capul acoperit, își necinstește Capul său.”* Aici nu este vorba despre predică, despre cântare, ci este vorba despre rugăciune care trece într-o prorocie. Nu există nici o prorocie unde cineva să nu fi căutat sau să nu fi găsit legătura cu Dumnezeu prin rugăciune dinainte. Pregătirea pentru folosirea darurilor Duhului este într-o legătură adâncă prin rugăciune. Doar în acel moment când acea persoana are legătura cu Dumnezeu, poate Duhul lui Dumnezeu să folosească acest dar.

Aici este scris, vers. 5: *“Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau proroceste cu capul dezvelit, își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă.”* Ce înseamnă “învelit”? Dacă iau batista mea și o pun peste un lucru, atunci acest lucru este învelit, iar dacă iau batista, atunci nu mai este învelit. Cuvântul “învelit” înseamnă că și-au lăsat părul lor să cadă în jos pentru a se înveli cu el. Aceasta s-a întâmplat din pricina îngerilor, așa este scris. Iar femeile sunt acea creațiune care au fost folosite de la început de Satan pentru a-i duce pe bărbați la cădere. Aceasta trebuie spusă odată așa! Și Dumnezeu nu a vrut ca la folosirea darurilor, cineva să se mai uite la un purtător sau la o purtătoare de daruri, ci ca toți să fie adunați înaintea lui Dumnezeu într-o smerenie, pentru ca Dumnezeu să poată avea drumul Său cu poporul Lui. Acum am spus acesta destul de clar. Așa a fost în creștinismul primar.

Și vă citesc că din pricina îngerilor s-a întâmplat aceasta (vers. 8-10): *“în adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. De aceea femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpânirii ei.”* Și pentru ca toți să știe odată pentru totdeauna, cu aceasta nu a fost numită o pălărie sau un batic, ci părul (vers. 13-15): *“Judecați voi singuri: este cuviincios ca o femeie să se roage lui Dumnezeu dezvelită? Nu vă învață chiar și firea că este o rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pe când pentru o femeie este o podoaba să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.”* Așa este scris și așa este!

Noi trebuie să vedem scrisorile lui Pavel și lucrurile date în Numele Domnului, dintr-o privire generală și anume să mergem înapoi până în grădina Eden; și cum s-a întâmplat întotdeauna, Vrăjmașul a putut să-i aducă și pe marii slujitori ai lui Dumnezeu într-o cădere, în partea duhovnicească, cum scrie Pavel, în 2 Corint. 11:3: *“Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva, cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice...”*

Există o ordine dumnezeiască pentru Biserică și, referitor la aceasta, nu ne va rămâne la sfârșit decât aceea ca și la noi să fie introdusă această ordine dumnezeiască, acum când suntem așa de aproape ca darurile să fie folosite. Și ce spune fratele Branham în predica “Rânduiala în Biserică?” Darurile să nu fie folosite într-o adunare, ci purtătorii de daruri să vină într-o cameră și să se adâncească în rugăciune înainte de adunare iar după aceea ce s-a prorocit, ce a fost descoperit, să fie citit Bisericii. La sfârșit va fi și aceasta așa.

Noi am trăit și aceasta că prorociile au fost bune mulți ani și, dintr-o dată s-a strecurat Vrăjmașul. Și nimeni nu a avut curajul să înfrunte lucrurile pentru că nu doream să păcătuim împotriva Duhului lui Dumnezeu, până când am crezut toate “Așa vorbește Domnul, care de fapt nu erau “Așa vorbește Domnul.” Deci, noi nu avem nevoie doar de această ordine dumnezeiască, ci avem nevoie de darul deosebirii duhurilor.

Dragii mei, credeți-mă, tinerii au încă o viață fără greutate; chiar dacă aveți unele încercări, ele sunt foarte ușoare în comparație cu cele de mai târziu. De aceea puteți voi să-L chemați pe Dumnezeu în rugăciune fără greutate. Ar fi frumos dacă am trăi ce am trăit în timpul trezirii, unde copii de 10, 12 ani au fost botezați cu Duhul Sfânt, aceasta se manifesta până la cei bătrâni, iar Domnul a lucrat puternic, turnând Duhul Său.

Eu cred, soră scumpă că și această întrebare a primit răspuns, mulțumindu-ne pe toți.

Mai este o întrebare? Va rog!

-Pentru ca acest capitol să fie complet, în Isaia 3:16 este descrisă și încălțăminte femeii. Cum să fie aceasta între cei credincioși?

-Din Isaia 3:18-19 avem o descriere exactă, că fetele Sionului au devenit mândre și au făcut multe lucruri care nu plăceau Domnului. *“în ziua aceea, Domnul va scoate verigile care le slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele, cerceii, brățările și mahramele.”* Parfum are fiecare astăzi la el, dar aceasta era atunci un lucru rău, pentru că era folosit pentru idoli. Verigi în nas: eu nu cred că vreun credincios umblă cu verigi în nas. Am văzut pe cineva, cred că avea trei inele în nas pe o parte și se spune ca oamenii știu ce înseamnă aceasta. Unii sunt homosexuali, alții altceva; aceste lucruri îi însemnează pe acești oameni. Eu nu mă știu în aceste lucruri, dar așa spun oamenii.

Nu, surorile credincioase nu au nimic de-a face cu moda, ci, cum spune fratele Branham așa de frumos: “Mai este stofă, mai sunt mașini de cusut, se mai pot coase rochii frumoase, și se poate cumpăra încălțăminte care nu poticnește.” Câteodată arată ceva de batjocorit și de râs. Eu îmi amintesc, nu de mult timp, mergeau doi oameni: bărbatul era de natura lui mai mic, iar femeia era de natura ei mare, și iată că ea, fără să exageram, purta astfel de tocuri încât se putea uita în jos către el, iar el se putea uita în sus către ea. Spuneți voi singuri, nu este aceasta o prostie? Cine își poate permite așa ceva? Nu, nu, nu!

Această lume este făcută nebună de către Satana în toate domeniile, și nu există nici o vindecare pentru ea, numai vindecare pentru copiii lui Dumnezeu, pentru Trupul Domnului; iar acolo spune Dumnezeu *“Nu mai este vindecare, nu mai este leacul din Galaad.”* Dumnezeu dorește ca să ne ajute pe toți.

Vă rog, surorilor, purtați încălțăminte normală, atunci nu faceți varice la picioare, iar în al doilea rând, aveți un pas mai sigur, sunteți mai serioase, și stați bine pe picioare. Da, cu încălțăminte bună se stă mai bine în picioare, iar cu tocuri se poate oricând întâmpla ceva. Nu, de aceasta nu are nevoie nici o fată credincioasă.

Nu de mult timp am fost în America de Sud într-o adunare, acolo soția predicatorului a regizat totul și avea părul tuns scurt, bărbatul ei era în jur de 50 de ani, avea o coadă în păr. Avea păr lung și o coadă de cal. Toți au făcut acolo ramba - țamba, aleluia, slăvit să fie Domnul. Nu, nu, aceasta este o lume perversă. Credeți-mă. Iar Satana are jocul lui cu oamenii așa-zis smeriți.

De aceea trebuie restituită ordinea dumnezeiască în Biserica Domnului cu toată seriozitatea. Iar toți care sunt din Dumnezeu, vor auzi Cuvintele lui Dumnezeu și se vor supune Cuvântului pentru ca ascultarea și credința să fie unite, iar noi să fim cu adevărat urmașii Domnului, iar neascultarea și necredința trebuie să plece, pentru ca Domnul să poată avea drumul Lui.

Mai este vreo întrebare? Vă rog!

-Ceea ce scrie în Levitic 21:16-24 se referă doar la V.T., la poporul Israel sau și la noi, în N.T.?

Dragă frate, aici este vorba, ca nici unul care avea vreo meteahnă trupească să nu poată sluji Domnului și nu avea voie să slujească. Aici este scris, în vers. 18: *“Nici un om care va avea o meteahnă trupească nu va putea să se apropie: și anume nici un om orb, șchiop sau cu nasul cârn sau cu un mădular mai lung.”* Aici sunt descrise toate aceste nereguli corporale. În N.T. a fost dat harul, astfel încât Dumnezeu nu se uită la exterior, ci la interior, iar în N.T. nu este o preoție care poartă haine lungi, o elită în Biserica, ci în N.T. întreaga Biserică este un popor de preoți și de împărați. În acest caz este imposibil ca cineva care era oprit din pricina acestor nereguli trupești, să facă slujba sau să împartă hrana; aceasta nu se poate folosi în N.T., ci noi suntem toți un popor de împărați și preoți, mici sau mari, chiar dacă cineva și-a rupt mâna sau piciorul, aceasta nu joacă nici un rol aici. Important este ca Satana să nu-î rupă gatul. Noi trebuie să vedem în așa fel aceste lucruri, că în V.T. au fost unele exemple care semnificau ceva pentru N.T., iar ceea ce a fost la exterior era exemplul pentru starea duhovnicească.

Mai avem vreo întrebare? Nu?

Timpul s-a scurs, eu sper ca toți să aibă un accept interior pentru Cuvântul lui Dumnezeu, iar eu sunt convins că voi nu ați fi fost astăzi aici, dacă Dumnezeu nu ar fi pus în voi o cerință, o foame după Cuvântul Lui, după unitatea cu El și după unitatea între noi. Noi nu facem astfel de drumuri lungi numai pentru a ne vedea, noi facem aceste călătorii pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu, să fim zidiți spiritual, să fim pregătiți, și precum am spus, să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu sper că voi toți ați primit cu bucurie interioară acest Cuvânt al lui Dumnezeu, așa încât voi să credeți, să fiți dornici să-l împliniți, așa cum era atunci cu poporul Israel; și lăsați-mă să mai citesc aceasta : Exod 24: 3-4; 7-8. Pentru a folosi aceasta în N.T., se poate spune clar: numai aceia care împlinesc Cuvântul sunt copiii Legământului celui nou și stau sub acoperirea sângelui Mielului, iar Dumnezeu nu le socotește nici o greșală sau vreo încălcare, pentru că El le vede inima, că ei vor să-I slujească din convingere interioară, iar apoi declară “Vom face tot ce a zis Domnul!”

Am voie să întreb dacă această dorință este în noi toți în această seară, dacă avem o încuviințare directă și putem spune: “Da, Doamne, eu sunt de acord cu tot ce Tu ai spus, eu vreau să am parte de Noul Legământ și să primesc toate binecuvântările pe care Tu le-ai făgăduit! Aici este viața mea, ia-o Tu, ți-o încredințez ție!”

Avem toți această încredințare? Eu cred aceasta, desigur! Puteți spune “Amin!” Foarte frumos. Să ne ridicăm pentru rugăciune. Aleluia! Să ne ridicăm împreună vocile și să dăm slavă lui Dumnezeu.

Doamne Dumnezeul nostru, noi Te lăudam și Te mărim împreună, Tu ne-ai chemat de-aproape și de departe, din nord și sud, din est și vest. Tu nu mai vorbești cu noi în pilde, Tu vorbești clar cu noi, prin Cuvântul Tău și ni-L descoperi prin Duhul Sfânt! Tu ne dăruiești o inimă dornică de a primi, de a crede și de a face după Cuvânt. Doamne scump, în prezența Ta, să-ți fie închinat întregul tineret pentru timp și veșnicie, prin puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău! Noi îți mulțumim pentru Noul Legământ, pentru răscumpărare, pentru iertare, pentru har și pentru mântuire și pentru viața veșnică!

Doamne scump, Tu ești Dumnezeul nostru și eu Te rog acum, cu bună știință ca ei să aibă astfel de decizii cu care să poată trăi și cu care să poată muri, astfel de decizii cu care să Te poată întâmpina în orice timp. Doamne scump, să vină frica de Dumnezeu peste toți, pentru ca Tu să restabilești ordinea dumnezeiască în inimile noastre, în viața noastră, în Biserică, în casele noastre, în familii, peste tot unde Tu poți să stabilești aceasta!

Ție, Dumnezeule Atotputernic să-ți fie adusă mulțumire, pentru că Tu ești prezent! Noi îți mulțumim din toată inima pentru aceasta în Numele Sfânt al lui Isus! Amin! Aleluia!

Să cântăm refrenul pe care-l cânta fratele Branham cu plăcere: “Îl iubesc, Îl iubesc...” Domnul a spus: “Dacă Mă iubiți, atunci țineți Cuvântul Meu, țineți poruncile Mele!” Prin aceasta recunoaștem noi că-L iubim și rămânem în El, dacă rămânem în Cuvântul Lui. Să ridicăm mâinile pentru a ne preda Domnului. “Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, Mielul cel scump al lui Dumnezeu, care m-a iubit și-a murit pentru mine pe crucea de lemn. Amin.”

Domnul a mai spus să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a iubit El. Să ne mai așezăm puțin. Vreau să-l salut îndeosebi pe fratele Miskis, să-i mulțumesc din inimă. El are mâinile pline de lucru și totuși își face timp să organizeze această întâlnire, pentru că aceasta îi este pe inimă, ca și tineretul să fie dedicat Domnului, iar Domnul să vină în dreptul Său cu noi toți. Și tuturor fraților și surorilor care slujesc aici, vreau să vă mulțumesc în acest loc. Aceasta trebuie făcută și este frumos dacă frații și surorile sunt la dispoziția Domnului, și fac ce este necesar pentru această întâlnire.

Vă mulțumesc pentru că ați venit toți, iar cuvintele pe care le-am auzit să rămână în inimile noastre, să ne miște inimile și să le trăim. Gândiți-vă și la mine în rugăciunile voastre zilnice. Încă odată, vă mulțumesc că ați venit și Domnul să fie cu voi. Amin.

HOME